

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 2T/200/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6816010402
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Uhorskai
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2017:6816010402.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca predsedom senátu JUDr. Michalom Uhorskaiom a členmi senátu Júliusom Czetnerom a Ľubomírom Miklom v trestnej veci obžalovaného A. T. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20. februára 2017, takto

rozhodol:

Obžalovaný: A. T.

R.. XX. XX. XXXX C. W. I., T. D. P. XX, V. W., T.. Č.. Ú. O. Ú. D. D.,
je vinný, že

A. XX. XX. XXXX v čase okolo 16.45 h na P. X/XXXX v smere z obce C., V. W. do obce P., V. W. vo vzdialenosti cca 300 metrov pred autobusovou zástavkou Chvalová - rázcestie, v úmysle zmocniť sa cudzej veci, pod vplyvom doposiaľ nestotožnenej návykovej látky fyzicky napadol K. P., R.. XX. XX. XXXX, T. D. C.Ň. Č.. X, V. W., ktorá v uvedenej dobe prechádzala týmto úsekom a to tým spôsobom, že ju zozadu chytil rukou pod krk a takto ju ťahal do trávy vedľa cesty, počas čoho sa jej pýtal či má peniaze alebo mobil, načo mu K. P. viac krát odpovedala, že peniaze nemá, pričom sa jej podarilo vyšmyknúť z jeho zovretia a otočila sa smerom k nemu, a vtedy ju A. T. chytil za obe zápästia rúk a ťahal ju smerom k brehu potoka Turiec, popritom sa jej pýtal, či má peniaze alebo mobil, načo mu K. P. odpovedala, že má len peniaze na autobus, načo ju A. T. chytil rukou za vlasy a ťahal ju ďalej smerom k brehu a vtedy ho K. P. kopla do rozkroku následkom čoho ju páchatel pustil a K. P. vyšla späť na cestu a kričala o pomoc, pričom týmto konaním jej nespôsobil poranenia, ktoré by si vyžadovali lekárske ošetrenie,

t e d a

proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci,

t ý m s p á c h a l

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á

podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona a pri zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody ho zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca podal 20. 12. 2016 na A. T. obžalobu pod sp. zn. 1 Pv 212/16/6608-34 pre skutok kvalifikovaný ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe ako je uvedené v obžalobe.

Po podaní obžaloby prokurátor v podaní z 22. 12. 2016 navrhol zmenu právnej kvalifikácie na zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona, nakoľko poškodená K. P., R.. XX. XX. XXXX mala v čase spáchania skutku 61 rokov, v zmysle § 127 ods. 3 Tr. zákona je osobou vyššieho veku, a teda v zmysle § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona chránenou osobou.

K zmene právnej kvalifikácie sa vyjadril obhajca obžalovaného v písomnom podaní z 03. 01. 2017, a to nesúhlasne k zmene právnej kvalifikácie na prísnejšiu právnu kvalifikáciu poukazujúc na rozsudok NS SR z 03. decembra 2013, sp. zn. 2 Tdo 65/2016 zverejneného v Zbierke stanovísk a rozhodnutí NS SR č. 8/2014, podľa ktorého, v zmysle § 139 ods. 2 Tr. zákona možno spáchanie činu na chránenej osobe považovať za okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, len pri úmyselnom trestnom čine, čo v tomto prípade bolo splnené, avšak zároveň sa vyžaduje, aby páchatel vedel, že poškodený je chránenou osobou. Obžalovaný od začiatku uvádzal, že na skutok sa vôbec nepamätá, že bol v daný deň veľmi nafetovaný, a teda mu nemožno za žiadnych okolností pričítať k tiaži skutočnosť, že mal spáchať skutok vo vzťahu ku chránenej osobe, o ktorej ani nevie, že voči nej mal zakročiť takýmto spôsobom, a ktorá ani nepozná, v živote ju nevidel.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne poškodenej K. P. a svedkov U. T.O. O. T. F. a listinnými dôkazmi.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že vie iba, že mal údajne napadnúť poškodenú a pýtať od nej peniaze. Pripustil, že sa to mohlo stať tak, ako je to uvedené v obžalobe. Poškodenú nepozná, ani ju nikdy predtým nevidel. Iné osoby na ceste, kde mal napadnúť poškodenú nezaregistroval. Na hlavnom pojednávaní videl poškodenú po prvýkrát. K skutku sa priznal. Poškodenej sa ospravedlnil a vyjadril nad spáchaním skutku ľútosť. Obžalovaný nevedel aké množstvo fetoval, lebo fetoval celý týždeň.

Svedkyňa poškodená K. P. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že predtým obžalovaného nikdy nevidela. Mladší brat obžalovaného, Zdeno, k obžalovanej pravidelne chodí, je ako člen rodiny. Ku skutku poškodená uviedla, že išla z Višňového do Chvalovej na autobusovú zástavku a pred mostom niekoľko metrov ju niekto napadol zozadu, chytil ju okolo krku a ťahal do trávy. Stále sa jej pýtal, že či má mobil alebo peniaze. Mala pri sebe kabelku, ale tú sa nesnažil zobrať. Hlasno sa stále pýtal a držal ju okolo krku a tak ju ťahal. Poškodená mu povedala, že má peniaze len na autobus. Podarilo sa jej vyšmyknúť z toho, ako ju držal pod krkom, ale bol šikovný a znovu ju chytil za zápästia. Keď mu znovu povedala, že nemá peniaze ani mobil, tak ju chytil za vlasy a ťahal ďalej, už boli skoro pri Turci, vtedy sa jej podarilo kopnúť ho do rozkroku, on ju pustil a ušla smerom k ceste. A vtedy bol ako zamrznutý, zrejme mu došlo, čo sa stalo. Keď išla na tú cestu, tak videla asi 200 m od seba T. F. ako išiel na bicykli a U. T. dobehol. Obžalovaný vyšiel z tej trávy na cestu a ukazoval poškodenej gestami, aby bola ticho. Medzičasom poškodená zavolała políciu, ale nečakala ju, lebo musela ísť na autobus, ktorý išiel pred piatou z Chvalovej do Tornale. Nie je jej známe, že by obžalovaný mohol vedieť, že jeho brat Zdeno chodí ku poškodenej. Obžalovaná si myslí, že ani obžalovaný ju nepoznal, keď sa skutok stal. Poškodená vnímala obžalovaného ako veľmi opitého človeka. Na peniaze a na mobil sa poškodenej obžalovaný pýtal možno 7-10 krát. K rozporu medzi výpoveďou z prípravného konania ohľadom toho, že v prípravnom konaní uviedla, že sa jej obžalovaný pýtal na peniaze a na mobil raz, keď ju ťahal ku brehu a raz, keď sa vymanila zo zovretia, poškodená uviedla, že mohla hovoriť to isté, čo na hlavnom pojednávaní, a nevedela uviesť, prečo je v jej výpovedi z prípravného konania iné. To či má mobil a peniaze, sa obžalovaný poškodenej pýtal určite viackrát. Poškodená ďalej uviedla, že obžalovaný už nič nevravel, ani sa nič nepýtal. Poškodená mala peňaženku v kabelke na pleci a mobil vo vrecku.

Senát po vypočutí svedkyne poškodenej konštatoval v zápisnici o hlavnom pojednávaní, že svedkyňa poškodená nevyzerá vekovo ako osoba chránená, čiže osoba vyššieho veku.

Svedok U. T. na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať, keďže je v príbuzenskom pomere k obžalovanému.

Svedok T. F. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že s obžalovaným boli susedia a kamaráti. Nevedel presne uviesť z akej diaľky to videl, ale videl ako obžalovaný držal poškodenú za ruku a niečo jej vravel. Počul ju kričať o pomoc, tak preto tam išli aj so U. T.. Videl ako poškodenej obžalovaný ťahal ruky a

niečo jej vravel. Potom poškodená vravela, keď sme prišli k nej, že si pýtal od nej peniaze. Obžalovaný stál v tráve a videl, že ideme tak bol na odchode.

Z vykonanej obhliadky miesta činu v prípravnom konaní je zrejmé miesto činu nachádzajúce sa od autobusovej zastávky pri obci Višňové po štátnej ceste 3/2832 smerom na obec Chvalová vo vzdialenosti 100 metrov po ľavej strane štátnej cesty smerom na obec Chvalová, kde sa nachádza zjazd pre poľnohospodárske stroje na trávnatý porast nachádzajúci sa na parcele č. 1078 v katastri obce P.. V trávnom poraste od zjazdu je vyšľapaná tráva juhovýchodným smerom až k potoku Turiec, ktorý sa nachádza 30 metrov v tomto smere. Stopy zaistené neboli.

Zo znaleckého posudku znalkyne z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria (Liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria, MUDr. Márie Martinovej, PhD. senát zistil, že obžalovaný má znížený intelektový vývin do pásma ľahkej duševnej zaostalosti a to hlavne ako dôsledok sociálneho zanedbania. U obžalovaného bola diagnostikovaná ľahká duševná zaostalosť - debilita ľahkého stupňa, Porucha psychiky a správania zapríčinené užitím prchavých rozpúšťadiel a Porucha psychiky a správania zapríčinené užitím alkoholu. Znalkyňa uviedla, že pod vplyv požitého riedidla mohlo u obžalovaného dôjsť v čase spáchania trestného činu k zníženiu ovládacích schopností, a to v miere nie podstatnej ani závažnej, nejednalo sa o chorobné zníženie ovládacích schopností, ale len v dôsledku nafetovania riedidlom, ovládacie schopnosti teda neboli patologicky zmenené, jeho rozpoznávacie schopnosti nie sú a neboli ani v čase skutku chorobne zmenené, vedel rozpoznať protiprávnosť svojho konania, vedel, že sa dopúšťal trestnej činnosti. U obžalovaného sa nepreukázal výskyt duševného ochorenia, či poruchy v zmysle psychózy.

Obec Chvalová podala na obžalovaného neutrálnu správu.

Ústav na výkon väzby a Ústav na výkon trestu odňatia slobody hodnotil obžalovaného kladne, jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni, príkazy a nariadenia príslušníkov ZVJS plní k spokojnosti, nevyvoláva konfliktné situácie, dodržiava poriadok a čistotu na cele aj v osobných veciach, nepožíva alkoholické a iné návykové látky, zásady osobnej a kolektívnej hygieny má osvojené. Neprejavil záujem byť pracovne zaradený.

Obžalovaný má sedem záznamov v odpise z Registra trestov, z toho päť odsúdení má zahladených a Trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 11T/53/2013 z 29. 04. 2013, právoplatným 16. 05. 2013 bol odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona a za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest povinnej práce v trvaní 250 hodín a Trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T/13/2015 z 09. 02. 2015, právoplatným 07. 04. 2015 bol odsúdený za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody podmienčne na 1 rok so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky do 07. 04. 2017, trest uložený Trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 11T/53/2013 z 29. 04. 2013 bol zrušený. Obžalovaný bol vo výkone trestu odňatia slobody na základe Trestného rozkazu Okresného súdu Rimavská Sobota z 30. 08. 2012, sp. zn. 11T/182/2012, ktorý nadobudol právoplatnosť 27. 09. 2012, ktorým bol odsúdený za prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20 a § 212 ods. 2 písm. f/ Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zvyšok trestu bol obžalovanému odpustený 02. 01. 2013 amnestiou podľa čl. II s účinkom zahľadania.

V registri priestupkov má obžalovaný osem záznamov z rokov 2013 a 2014, a to dva priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, štyri priestupky proti majetku, jeden proti poriadku vo verejnej správe a jeden pre porušenie pravidiel cestnej premávky.

V súlade s § 2 ods. 6 Trestného poriadku senát hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstarali orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

V súlade s § 220 ods. 2 Trestného poriadku senát pri svojom rozhodnutí prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebrané na hlavnom pojednávaní a opiera sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Na základe takto vykonaného dokazovania, podľa názoru súdu dostatočnom na náležité zistenie skutkového stavu a v rozsahu nevyhnutnom na meritórne rozhodnutie, po jeho objektívnom vyhodnotení podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo ako aj v ich súhrne, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku, senát dospel k záveru, ktorý je uvedený vo výrokovvej časti rozsudku.

Pokiaľ ide o zmenu právnej kvalifikácie skutku (na prísnejšiu právnu kvalifikáciu) zo strany prokurátora po podaní obžaloby, súd doručoval podanie prokurátora z 22. 12. 2016 (obsahom ktorého bola zmena právnej kvalifikácie) spolu s obžalobou v dostatočnom predstihu pred konaním hlavného pojednávania

poškodenej, obžalovanému ako aj jeho obhajcovi, s tým, že títo mali možnosť sa vyjadriť aj k tomuto návrhu prokurátora na zmenu právnej kvalifikácii skutku uvedeného v obžalobe.

Obžalovaný pripustil, že by mohol spáchať trestnú činnosť, na skutok si však nepamätal keďže bol sftovaný. Oľutoval svoje konanie a poškodenej sa ospravedlnil.

Pri dokazovaní ohľadne viny alebo neviny obžalovaného na hlavnom pojednávaní boli kľúčové najmä výpovede svedkov, a to poškodenej a T. F., ktorých výpovede usvedčovali obžalovaného so skutku uvedeného v obžalobe. Poškodená uviedla, že obžalovaný ju napadol zozadu, chytil ju okolo krku a ťahal do trávy pričom si od poškodenej stále pýtal, možno 7-10 krát, mobil alebo peniaze. Poškodená mu povedala, že má peniaze len na autobus. Podarilo sa jej vyšmyknúť z toho, ako ju držal pod krkom, ale znovu ju chytil za zápästia. Keď mu znovu povedala, že nemá peniaze ani mobil, tak ju chytil za vlasy a ťahal ďalej, už boli skoro pri Turci, vtedy sa jej podarilo kopnúť ho do rozkroku, on ju pustil a ušla smerom k ceste. Obžalovaný nezobral poškodenej žiadnu vec. Keď vyšla na cestu videla asi 200 m od seba Tibora Farkaša ako išiel na bicykli a U. T. dobehol. Rovnako priamy svedok Tibor Farkaš potvrdil vo svojej výpovedi, že potom ako počul poškodenú kričať o pomoc, prichádzajúc na miesto činu spolu so U. T. videl ako obžalovaný držal poškodenú za ruku, ťahal jej ruky a niečo jej vravel. Keď podišiel bližšie k poškodenej táto mu povedala, že si obžalovaný pýtal od nej peniaze. Obžalovaného videl svedok Farkaš stáť v tráve.

Z listinných dôkazov bol pri celkovom hodnotení dôkazov dôležitý znalecký posudok MUDr. Martinove, ktorá posudzovala stav obžalovaného v čase spáchania skutku a vylúčila, že by ovládacie schopnosti a rozpoznávacie schopnosti obžalovaného boli patologicky zmenené v čase skutku. Obžalovaný vedel rozpoznať protiprávnosť svojho konania, vedel, že sa dopúšťal trestnej činnosti.

Pri celkovom hodnotení všetkých vykonaných dôkazov, a to jednak jednotlivo ako aj v ich vzájomnom súhrne, dospel súd k presvedčeniu, že skutok bol spáchaný obžalovaným tak, ako je opísané v obžalobe. Dokazovaním bolo spoľahlivo a bez závažnejších rozporov preukázané, že v predmetný deň došlo konaním obžalovaného k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona.

Senát mal z výpovedí svedkov poškodenej a F. za preukázané, že obžalovaný použil proti poškodenej násilie, v úmysle zmocniť sa cudzej veci. Poškodená uviedla, že obžalovaný ju trikrát násilne chytil najprv za krk, následne za zápästia a nakoniec na vlasy, čo potvrdil aj svedok F., že videl ako obžalovaný držal poškodenú za ruku a ťahal jej ruky. Počas tohto konania obžalovaný opakovane poškodenú žiadal, aby mu dala peniaze alebo mobil. Svedok Farkaš potvrdil, že obžalovaný poškodenej niečo rozprával, avšak vzhľadom na vzdialenosť svedka Farkaša od miesta činu, svedok Farkaš nepočul, čo obžalovaný poškodenej rozprával. Svedok F. však následne nepriamo potvrdil, že obžalovaný poškodenú žiadal o peniaze, keď mu o tejto skutočnosti povedala poškodená. Obžalovaný teda v úmysle získať peniaze konal proti telu poškodenej násilne. Senát posúdil konanie obžalovaného ako dokonaný trestný čin lúpeže, hoci obžalovaný svojím konaním nespôsobil ujmu na zdraví poškodenej, ani sa mu nepodarilo zmocniť žiadnej veci patriacej poškodenej. Konal však násilne v úmysle zmocniť sa cudzej veci - peňazí poškodenej. Trestný čin lúpeže je dokonaný už samotným použitím násillia alebo hrozby bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci.

Obžalovaný nemal v čase spáchania skutku chorobne zmenené ovládacie schopnosti a rozpoznávacie schopnosti.

Obhajoba konfrontovala poškodenú s jej vlastnou výpoveďou v prípravnom konaní, kde uviedla, že obžalovaný sa pýtal na peniaze a na mobil raz, keď ju ťahal ku brehu a raz, keď sa vymanila zo zovretia, a týmto sa snažila spochybníť, že by mal obžalovaný svojím konaním naplniť skutkovú podstatu lúpeže. Senát dáva do pozornosti, že nejde o zásadný rozpor vo výpovediach poškodenej, keďže poškodená sa aj v prípravnom konaní vyjadrila, že ju obžalovaný žiadal minimálne dvakrát (raz, keď ju ťahal ku brehu a raz, keď sa vymanila zo zovretia), aby mu poškodená dala peniaze alebo mobil a svedok F. taktiež potvrdil, že poškodená mu povedala, že obžalovaný od nej žiadal peniaze. Pokiaľ teda obžaloba touto konfrontáciou sa snažila spochybníť dôveryhodnosť poškodenej ako svedkyne, senát upriamuje pozornosť na spomenutú časť výpovede svedka Farkaša. Teda obžalovaná bezprostredne po čine povedala svedkovi F., že obžalovaný od nej žiadal peniaze, rovnako ako vypovedala v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom. Senát preto nepovažoval počet výziev obžalovaného ohľadom dania peňazí smerujúcich na poškodenú za významný z hľadiska posúdenia dôveryhodnosti poškodenej.

Rozpory pri dokazovaní v tomto konaní vznikli ohľadom toho, či trestný čin spáchal obžalovaný na poškodenej ako chránenej osobe alebo nie, a teda či došlo k naplneniu kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa § 188 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona. V súvislosti s touto otázkou senát vychádzal z Rozsudku Najvyššieho súdu SR z 03. decembra 2013, sp. zn. 2 Tdo 65/2016, zverejneného v Zbierke stanovísk a rozhodnutí NS SR č. 8/2014, podľa ktorého: „v zmysle

§ 139 ods. 2 Tr. zák. možno spáchanie činu voči (na) osobe vyššieho veku (§ 127 ods. 3, § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák.) považovať za okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, len pri úmyselnom trestnom čine. Zároveň sa vyžaduje, aby páchatel vedel, že poškodený je osobou vyššieho veku a aby túto okolnosť subjektívne spájal s menším odporom alebo slabšou odvetou poškodeného, umocnením účinku trestného činu voči poškodenému, alebo inou okolnosťou, ktorá zakladá alebo podporuje rozhodnutie páchatela spáchať trestný čin.“ Z výpovede obžalovaného vyplýva, že tento si nepamätá na priebeh skutku z dôvodu, že bol riadne nafetovaný, fetoval celý týždeň. Osobu poškodenej nepoznal, vôbec ju predtým nikdy nestretol. Z výpovede poškodenej vyplynulo, že tejto sa podarilo trikrát úspešne vymaniť spod násilného držania obžalovaným nepoľavujúcim vo svojom úmysle získať finančné prostriedky. Taktiež svedok F. videl ako sa poškodená, ktorú násilne držal obžalovaný, vyslobodila z jeho zovretia. Poškodená obžalovaného nikdy predtým nevidela. Poškodená, nar. XX. XX. XXXX, teda objektívne bola v čase spáchania skutku 06. 09. 2016 osobou vyššieho veku (mala viac ako 61 rokov) podľa § 127 ods. 3 Tr. zákona požívajúcou ochranou podľa § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona. Pre naplnenie kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu lúpeže podľa § 188 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona je však nevyhnutné, aby z pohľadu obžalovaného si tento poškodenú subjektívne spájal napr. s menším odporom, či slabšou odvetou. Teda či obžalovaný sa dopustil skutku na poškodenej práve z dôvodu, že táto bola osobou vyššieho veku. Z vykonaného dokazovania vyplynul pravý opak. Obžalovaný mal problém prekonať odpor poškodenej, a to nie raz, ale celkovo trikrát. Poškodená, i napriek tomu, že bola osobou vyššieho veku v čase skutku, sa bránila voči obžalovanému veľmi účinne. Obžalobe sa podľa názoru senátu nepodarilo preukázať, že obžalovaný konal proti osobe poškodenej ako proti osobe vyššieho veku, že by si poškodenú ako tú, ktorá bude vyvíjať menší odpor, prípadne žiadny a obžalovaný sa tak poľahky dostane k peniazom, vytipoval, či vyhladal pred spáchaním skutku.

V zmysle vyššie uvedeného bolo dokazovaním spoľahlivo preukázané, že obžalovaný použil voči poškodenej násilie, aby sa zmocnil peňazí a naplnil skutkovú podstatu zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona. Nebolo však preukázané, že by obžalovaný konal voči poškodenej vedome ako voči osobe vyššieho veku, resp. že by jeho útok na osobu poškodenej bol uľahčený vyšším vekom prípadne horším zdravotným stavom poškodenej a teda jeho konaní nebola naplnená skutková podstatu zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona.

Obžalovanému pri ukladaní trestu poľahčovala okolnosť, že sa k spáchaniu trestného činu priznal a priťažovala mu taktiež jedna okolnosť, že bol už za trestný čin odsúdený. Keďže sa obžalovaný dopustil skutku uvedeného v obžalobe v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za rovnaký druh úmyselnej trestnej činnosti, ukladal senát obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody. Pri výške samotného trestu pre obžalovaného, senát vychádzal zo spôsobu spáchania trestného činu, pričom u obžalovaného išlo o úmyselné konanie a konanie násilné. Senát taktiež prihliadal na to kriminálnu minulosť obžalovaného, ktorý ma väčšinu odsúdení zahladenú, senát však nemohol prehliadnuť, že obžalovaného od páchania trestnej činnosti žiadne predchádzajúce odsúdenie neodradilo. Správanie obžalovaného je preto možné napraviť len nepodmienečným trestnom odňatia slobody. A výlučne nepodmienečný trest odňatia slobody môže ochrániť spoločnosť pred páchaním prípadnej ďalšej násilnej trestnej činnosti zo strany obžalovaného. Senát uložil obžalovanému trest na úplne na dolnej hranici trestnej sadzby, nakoľko mu reálne hrozí aj premena vyššie spomenutého podmieneného trestu odňatia slobody uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T/13/2015 z 09. 02. 2015, právoplatným 07. 04. 2015, ktorým bol obžalovaný odsúdený za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody podmiennečne na 1 rok so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky do 07. 04. 2017. Trest na dolnej hranici trestnej sadzby, vo výmere 3 roky. Takto vymeraný trest podľa názoru senátu splní účel individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin, pre výkon trestu odňatia slobody ho senát zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Súčasne vzhľadom k tomu, že obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti pod vplyvom návykových látok a MUDr. Martinove v znaleckom posudku u obžalovaného diagnostikovala poruchu psychiky a správania zapríčinené užitím prchavých rozpúšťadiel a užitím alkoholu, senát uložil obžalovanému ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Senát o náhrade škody poškodenej nerozhodoval, keďže poškodená si nárok na náhradu škody neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku. Pre osoby, ktoré boli prítomné pri vyhlásení rozsudku plyní lehota od jeho vyhlásenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Pre osoby, ktoré neboli prítomné pri vyhlásení rozsudku, plyní 15 dňová lehota od doručenia rozsudku.